

Satyam Shivam Sundaram #26

Dit grote avontuur.

19 november 1987 in het Chuang Tzu Auditorium.

Geliefde Osho,

Vanochtend verloor ik totaal mijn hoofd bij de begroeting. Als een dekselloze pot zat ik u in te drinken. Plotseling drong zich een vraag op: alle historische rebellie heeft een enorm 'nee' als bron. Uw rebellie van de ziel is gecentreerd in het mysterie van 'ja'. Wilt u ons vertellen over de alchemie van het 'ja' alstublieft?

Devageet, er zijn een paar erg fundamentele dingen die je moet begrijpen.

Ten eerste, er is in het verleden nooit rebellie geweest, alleen revolutie. En het verschil tussen een revolutie en een rebellie is zo uitgebreid dat je niet in staat zult zijn een weg uit jouw vraag te puzzelen tenzij je het verschil begrijpt. Als je eenmaal het verschil begrijpt ...

Revolutie is een menigte, een massaverschijnsel. Revolutie is een strijd om de macht: de ene klasse van het volk die aan de macht is wordt afgezet door een andere klasse van het volk die onderdrukt werd, uitgebuit tot zo'n punt dat nu zelfs dood hen niet kan schelen.

Revolutie is een strijd tussen zij die hebben en zij die niet hebben.

Dat herinnert me aan de laatste verklaring in het communistisch manifest door Karl Marx. Ze is enorm mooi, en met een kleine verandering kan ik haar gebruiken voor wat ik bedoel.

Eerst de exacte verklaring: hij zegt, "Proletariërs" — zijn woord voor degenen die niet hebben — "Proletariërs aller landen verenigt u, en wees niet bang want jullie hebben niets te verliezen dan jullie ketenen."

Er doen zich momenten in de geschiedenis voor dat een kleine groep mensen, sluw, gewiekst, de hele maatschappij begint uit te buiten. Al het geld begint zich aan een kant te verzamelen en alle armoede en ontbering aan de andere kant. Natuurlijk kan die toestand niet voorgoed zo blijven. Vroeg of laat gaan zij die niets hebben degene die alles hebben ten val brengen.

Revolutie is een actie van een klasse, het is een klassenstrijd. Het is in wezen politiek; het heeft niets met religie te maken, niets met spiritualiteit te maken. En het is ook gewelddadig, want zij die macht hebben gaan hun gevestigde belangen niet zomaar opgeven; het zal een bloedige, hevige strijd worden waarin duizenden, soms miljoenen mensen zullen sterven.

In de Russische revolutie alleen al werden dertig miljoen mensen gedood. De hele familie van de Tsaar—hij was de koning van Rusland voor de revolutie — werd door de revolutionairen zo beestachtig vermoord dat het onvoorstelbaar is. Zelfs een zes maanden oude baby werd ook gedood. Zij was toch absoluut onschuldig, ze had niemand enig kwaad aangedaan; maar gewoon omdat ze tot de Koninklijke familie behoorde... De hele Koninklijke familie moest compleet vernietigd worden.

Zeventien mensen werden gedood, en niet gewoon gedood maar in stukken gesneden. Dat kun je in een revolutie verwachten. Eeuwen van woede verandert uiteindelijk in blinde gewelddadigheid.

En het laatste om te onthouden, revolutie verandert niets. Het is een wiel: een klasse komt aan de macht, anderen worden machteloos. Maar vroeg of laat worden zij die machteloos zijn de meerderheid, want de machtigen willen hun macht niet delen, ze willen het in zo min mogelijk handen als mogelijk is.

Nu, je kunt het je in dit land niet voorstellen... Er zijn negenhonderd miljoen mensen, maar de helft van het kapitaal van het land zit gewoon in Mumbai. Negenhonderd miljoen mensen in het hele land, en de helft van het kapitaal van het hele land bevindt zich gewoon in één kleine stad. Hoe lang kan dit getolereerd worden? Natuurlijk gebeurt het automatisch. Revolutie is iets blinds en mechanisch, deel van de evolutie. En als de machthebbers de kleine groep wordt, zal de meerderheid hen afzetten en een andere machtsgroep begint hetzelfde te doen.

Vandaar dat ik zeg dat revolutie nooit iets veranderd heeft, of met andere woorden, alle revoluties in de geschiedenis hebben gefaald. Ze beloofden veel, maar ze brachten niets. Zelfs na zeventig jaar

krijgen mensen in de Sovjet Unie niet genoeg te eten. Ja, er zijn geen oude tsaren en graven, gravinnen en prinsesjes meer... Maar in een uitgestrekte zee van armoede, zelfs als je hen die macht en rijkdom hebben verwijderd, maakt dit het land nog niet rijk; het is gewoon de zee zoeter proberen te maken door er een theelepeltje suiker in te doen. Het enige wat er gebeurde is iets heel vreemds waar niemand op let. Alleen de armoede is gelijk verdeeld: nu is in de Sovjet Unie iedereen even arm. Maar wat voor soort revolutie is dit? De hoop was dat iedereen even rijk zou zijn.

Maar alleen door het te hopen kun je niet rijk worden. Rijkdom heeft een totaal andere ideologie nodig waar de mensheid absoluut onbewust van is. Eeuwenlang is armoede geprezen en zijn rijkdom, comfort en luxe veroordeeld.

Dus, ofschoon ze aan de macht zijn gekomen, verkeren ze in een enorme angst. Dit is het moment dat ze de hele structuur van de maatschappij zouden kunnen veranderen, haar hele productieve idee. Ze zouden meer technologie kunnen brengen. Ze zouden domme soorten verspilling kunnen voorkomen.

Elk land verspilt bijna tien procent van zijn inkomen aan het leger. Zelfs de armste landen, zelfs dit land doet net zo idioot. Vijftig procent van de mensen in dit land zitten op het randje om iedere dag tot een Ethiopië te worden, een groter Ethiopië. In Ethiopië stierven iedere dag duizend mensen. De dag dat India ook een Ethiopië wordt – en dat is niet ver weg – dan zullen het geen duizend mensen zijn; er zullen vele duizenden mensen iedere dag sterven.

Aan het einde van deze eeuw zal de bevolking van India de grootste in de wereld zijn. Dat is tot nu toe nooit geweest; het was altijd China die voorop ging. Tegen het einde van de eeuw – en er zijn niet veel jaren meer te gaan – nog maar twaalf jaar en we zullen het einde bereiken – en India zal een miljard mensen tellen. Vijfhonderd miljoen mensen zullen sterven, want er is geen voedsel voor zoveel mensen.

Maar toch maken de politici, zij die aan de macht zijn, zich helemaal geen zorgen wat er met de mensheid gebeurt. Het interesseert hen of de macht al dan niet in hun handen blijft. Ze kunnen de helft van het land aan de dood opofferen, maar ze zullen doorgaan pogingen te ondernemen om atoomwapens en kernraketten te hebben.

Het is een erg krankzinnig soort maatschappij wat we in duizenden jaren hebben gecreëerd. Haar krankzinnigheid is nu tot een hoogtepunt gekomen, er is geen teruggang mogelijk. Het schijnt dat we allemaal op een vulkaan zitten die elk moment kan uitbarsten.

Revoluties hebben in het verleden overal in de wereld plaatsgevonden, maar geen revolutie is er in geslaagd om te doen wat ze heeft beloofd. Ze beloofden gelijkheid, zonder de psychologie van de menselijke individualiteit te begrijpen. Elk menselijk individu is zo uniek dat gelijkheid aan hen opdringen de mensen niet gelukkig gaat maken, maar uiterst ellendig.

Ik houd ook van het idee van gelijkheid, maar op een totaal verschillende manier. Mijn idee van gelijkheid is gelijke gelegenheid voor allen om ongelijk te zijn, gelijke gelegenheid voor allen om uniek en zichzelf te zijn. Natuurlijk zullen ze verschillend van elkaar zijn, en een maatschappij die geen variëteit en verscheidenheid heeft is een erg arme maatschappij. Variëteit brengt schoonheid, rijkdom, kleur.

Maar het is nog niet doorgedrongen tot de miljoenen op de wereld dat revolutie niet heeft geholpen, en ze gaan nog steeds door met denken in termen van revolutie. Ze hebben niets van de geschiedenis van de mens begrepen.

Er wordt gezegd dat de geschiedenis zich herhaalt. Ik zeg dat het niet de geschiedenis is die zich herhaalt; ze lijkt alleen zichzelf te herhalen omdat de mens absoluut onbewust is en hij doorgaat met keer op keer hetzelfde te doen zonder iets te leren, zonder volwassen, alert en bewust te worden.

Wanneer alle revoluties gefaald hebben zou er een nieuwe manier gevonden moeten worden. Het heeft geen zin om steeds weer de machthebber in de machteloze te veranderen en de machteloze in de machthebber; dit is een cirkel die steeds maar doordraait.

Ik predik geen revolutie. Ik ben volslagen tegen revolutie.

Ik zeg jullie dat mijn woord voor de toekomst, en voor degenen die in het heden intelligent genoeg zijn, rebellie is.

Wat is het verschil? Rebellie is individuele actie, het heeft niets met de massa te maken.

Rebellie heeft niets te maken met politiek, macht, geweld. Rebellie heeft iets te maken met het veranderen van jouw bewustzijn, jouw stilte, jouw wezen. Het is een spirituele metamorfose.

En elk individu die door een rebellie gaat vecht niet met iemand anders, maar bevecht enkel zijn eigen duisternis. Zwaarden zijn niet nodig, bommen zijn niet nodig; wat nodig is, dat is meer alertheid, meer meditatie, meer liefde, meer stilte, meer dankbaarheid. Omgeven door al deze kwaliteiten word je opnieuw geboren.

Ik leer deze nieuwe mens, en deze rebellie kan de baarmoeder worden voor de nieuwe mens die ik leer. We hebben collectieve pogingen gedaan en ze hebben gefaald. Laat ons nu individuele pogingen doen. En als de mens het licht draagt van bewustzijn, vreugde, en gelukzaligheid, zal hij besmettelijk worden voor vele anderen.

Rebellie is een erg stil verschijnsel dat zich zal verspreiden zonder enig lawaai te maken en zonder zelfs enige voetafdrukken achter te laten. Het zal gaan van hart tot hart in intense stilte, en de dag dat het miljoenen mensen heeft bereikt zonder enig bloedvergieten, zal gewoon het begrip van deze miljoenen mensen onze oude dierlijke manieren veranderen.

Het zal onze hebzucht veranderen, en de dag dat hebzucht verdwenen is zal er geen sprake meer zijn van geld verzamelen. Geen enkele revolutie is in staat geweest hebzucht te vernietigen; zij die aan de macht komen worden hebzuchtig.

Wij zijn net nu in dit land door een revolutie gegaan, en het is een erg veelbetekenend voorbeeld om te begrijpen. De mensen die de revolutie in dit land hebben geleid tegen de Britse overheersing waren volgelingen van Mahatma Gandhi, die armoede predikte, die bezitsloosheid predikte. Zodra aan de macht kwamen begonnen al zijn discipelen in paleizen te wonen die voor de onderkoningen waren gemaakt. Al zijn discipelen die hun hele leven gedacht hadden dat ze dienaren van het volk waren werden meesters van het volk.

Er is meer corruptie in dit land dan waar ook. Dit is erg vreemd – dit is Gandhiaanse corruptie, erg religieus, erg vroom, terwijl de mensen die het doen waren getraind, gedisciplineerd om dienaren van het volk te zijn. Maar macht heeft een enorme capaciteit om mensen te veranderen; zodra je macht hebt ben je onmiddellijk een andere persoon. Je begint je precies te gedragen als alle andere machtige personen die er voorheen waren. Ik was erg jong toen India onafhankelijk werd, dus heb ik deze onafhankelijkheid gedurende veertig jaar kunnen gadeslaan. Mijn hele familie was betrokken bij de vrijheidstrijd, en toen de vrijheid kwam was er zoveel feestelijkheid over het hele land. Maar elk jaar werd de viering steeds minder, en begon er droefenis te komen. Ik plaagde altijd mijn vader, mijn ooms, die allemaal gevangen hadden gezeten en erg geleden hadden, en omdat alle ouderen in de gevangenis zaten, leden wij ook omdat er niemand was om voor de kinderen te zorgen. Er waren alleen vrouwen en kinderen over, en Indiase vrouwen kunnen niet veel doen. Ze kunnen zich zelfs niet in de maatschappij vertonen; ze zijn niet in staat geld te verdienen.

Ik weet hoe moeilijk het was toen al de ouderen van de familie gevangen waren gezet. Na de bevrijding plaagde ik hen altijd, "Is dit nou vrijheid? Je vernietigde je familie, je vernietigde jezelf, je leed en maakte dat wij leden. Is dit nou vrijheid?"

En mijn vader zei altijd, "Zeg dat nou niet. We weten dat dit niet de vrijheid is waar we voor gevochten hebben. We dachten dat als het land vrij wordt, iedereen vrijheid zou genieten.

Maar er is niets veranderd. Alleen de Britten zijn weg, en in hun plaats heeft een enkele partij veertig jaar lang geregeerd. Nu is het niet slechts een enkele partij, maar een enkele familie, het is een dynastie geworden – en de uitbuiting gaat voort en de armoede blijft – die is minstens honderd keer erger sinds de Britten zijn vertrokken.

Alles is achteruit gegaan – de moraal, het karakter, de integriteit, alles is een gebruiksartikel geworden. Je kunt iedereen kopen; het enige wat je nodig hebt is geld. Er is geen enkel individu in het hele land die niet als gebruiksartikel openlijk te koop is; het enige wat je nodig hebt is geld. Iedereen

is omkoopbaar – rechters zijn omkoopbaar, politiecommissarissen zijn omkoopbaar, politici zijn omkoopbaar. Zelfs onder de Britse bezetting heeft dit land nooit zo'n corruptie gekend.

Wat heeft het land gewonnen? De regeerders zijn veranderd, maar wat betekent dat nu? Tenzij een rebellie zich verspreidt van individu tot individu, tenzij we overal ter wereld een atmosfeer kunnen creëren van verlichting waar hebzucht uit zichzelf gaat wegvallen, waar boosheid niet mogelijk zal zijn, waar gewelddadigheid onmogelijk zal worden, waar liefde gewoon de manier van leven zal zijn... waar het leven gerespecteerd zou worden, waar het lichaam geliefd zou worden, gewaardeerd, waar comfort niet veroordeeld zou worden. Het is natuurlijk om comfort te vragen.

Zelfs de bomen... In Afrika groeien bomen heel hoog; dezelfde bomen in India groeien niet zo hoog. Ik was verbaasd, waarom gebeurt het? Ik probeerde uit te vinden waarom ze dit niet doen, terwijl ze dezelfde hoogte zouden moeten hebben, en de reden die ik vond was dat bomen niet zo hoog groeien als ze niet dicht opeen staan. Op een mindere hoogte is de zon ook beschikbaar, en dat is hun comfort, dat is hun leven, dat is hun vreugde. In Afrika zijn de jungles zo dicht dat elke boom op elke mogelijke manier zo hoog mogelijk probeert te groeien, want alleen dan kan ze de vreugde van de zon hebben, de vreugde van de regen, de vreugde van de wind. Slechts dan kan ze dansen, anders is er niets dan de dood.

De hele natuur wenst gemak, de hele natuur wenst alle luxe die mogelijk is. Maar onze religies hebben ons geleerd om tegen luxe te zijn, tegen comfort, tegen rijkdom. Een verlicht mens ziet heel helder in dat het onnatuurlijk is om van mensen te vragen, "Je zou tevreden moeten zijn met jouw armoede, je zou tevreden moeten zijn met jouw ziekte, je zou tevreden moeten zijn met allerlei soorten uitbuiting, je zou tevreden moeten zijn en je zou niet moeten proberen naar hoger te streven, om de zon en de regen en de wind te bereiken." Dit is een absolute onnatuurlijke conditionering die we allemaal in ons dragen. Alleen een rebellie in jouw wezen kan je tot deze helderheid brengen.

Jij zegt, Devageet, dat in de geschiedenis alle rebellie gebaseerd was op "nee". Dat was geen rebellie; verander het woord. Alle revoluties waren gebaseerd op "nee". Ze waren negatief, ze waren tegen iets, ze waren destructief, ze zaten vol haat en wreedheid.

Mijn rebellie is absoluut gebaseerd op "ja" – ja tegen het bestaan, ja tegen de natuur, ja tegen onszelf. Wat de religies ook zeggen en wat de oude tradities ook zeggen, ze zeggen allemaal nee tegen jezelf, nee tegen de natuur, nee tegen het bestaan; ze zijn allemaal leven-ontkennend.

Mijn rebellie is leven-bevestigend. Ik wil dat je danst en zingt en liefhebt en zo intens mogelijk en zo totaal mogelijk leeft. In deze totale bevestiging van het leven, in dit absolute ja tegen de natuur kunnen we een totaal nieuwe aarde brengen en een totaal nieuwe mensheid creëren.

Het verleden was "nee". De toekomst moet "Ja" zijn.

We hebben genoeg met nee geleefd, we hebben genoeg geleden en er is niets dan ellende geweest. Ik wil dat mensen net zo vreugdevol als de vogels in de ochtend zingen, net zo kleurig zijn als de bloemen, zonder verleden – gewoon een open toekomst, een open luchtruim waar je naar de sterren kunt vliegen.

Omdat ik ja zeg tegen het leven zijn allen die nee-zeggen tegen mij, overal ter wereld. Mijn ja-zeggen gaat in tegen alle religies en tegen alle ideologieën die de mens opgedrongen zijn. Mijn ja is mijn rebellie. De dag dat jij in staat zult zijn ja te zeggen zal het jouw rebellie zijn.

We kunnen rebellerende mensen hebben die samen functioneren, maar iedereen zal een onafhankelijk individu zijn, niet behorend tot een politieke partij of tot een religieuze organisatie. Gewoon uit vrijheid en uit liefde en uit hetzelfde mooie ja zullen we elkaar ontmoeten. Onze ontmoeting zal niet een verbintenis zijn, onze ontmoeting zal op geen enkele manier een overgave zijn, onze ontmoeting zal elk individu meer individueel maken. Ondersteund door alle anderen zal onze ontmoeting geen vrijheid wegnemen, zal je niet tot slaaf maken, onze ontmoeting zal je meer vrijheid geven, meer steun zodat je sterker in je vrijheid kunt zijn. Lang heeft de slavernij geduurd, en lang onze last. We zijn zwak geworden vanwege duizenden jaren duisternis die over ons is uitgestort.

De mensen die graag ja willen zeggen, die de bedoeling van rebellie begrijpen, zullen niet alleen zijn; ze zullen individuen zijn. Maar de mensen die op hetzelfde pad zijn, reisgenoten, vrienden, zullen elkaar in hun meditatie steunen, in hun vreugde, in hun dans, in hun muziek. Ze zullen een spiritueel orkest worden waarin veel mensen muziekinstrumenten bespelen, maar één muziek creëren. Zoveel mensen kunnen samen zijn en toch kunnen ze hetzelfde bewustzijn creëren, hetzelfde licht, dezelfde vreugde, dezelfde geurigheid.

Het is een lange weg – “nee” lijkt een korte weg – daarom is het tot nu toe nog niet geprobeerd. Altijd als ik het met mensen besprak, zeiden ze, “Misschien heb je wel gelijk, maar wanneer zal het mogelijk zijn dat de hele wereld ja zegt?”

Ik zei, “We zijn hoe dan ook al miljoenen jaren op deze aarde geweest en je hebt steeds nee gezegd – en wat heeft het opgeleverd? Het is tijd. Geef aan ja ook eens een kans.”

Mijn gevoel is dat nee een kwaliteit van de dood is; ja is juist het centrum van het leven. Nee moest falen want de dood kan niet slagen, kan geen winnaar over leven zijn. Als we ja een kans geven in rebellie moet het wel als een lopend vuur worden, want iedereen wil van binnen dat dit zal gebeuren. Ik heb geen enkel mens in mijn leven ontmoet die niet een natuurlijk, ontspannen, vredig, rustig leven wenst.

Maar dat leven is alleen mogelijk als alle anderen ook hetzelfde soort leven leiden. Ik kan de vrees van mensen wel begrijpen dat rebellie een lange tijd zal vergen, maar dat is toch geen probleem. In feite wordt elk individu die door dit rebelse vuur gaat tenminste voor zichzelf een zegening en een extase, en er is elke mogelijkheid dat hij zaadjes om zich heen zal planten. Maar hij heeft niet gefaald; hij heeft gewonnen, hij heeft de echte piek van zijn potentie bereikt. Hij heeft gebloeid. Er is verder niets waaraan hij kan denken; het hele bestaan hoort hem toe. De rebellie compleet voor zover het dat individu betreft. Hij zal in staat zijn overal de zaadjes te zaaien. En er is geen haast, de eeuwigheid is beschikbaar. Langzaam zullen steeds meer mensen meer bewust, meer alert worden. Verlichting zal een gewoon verschijnsel worden.

Het zou niet zo moeten zijn dat er maar één enkele keer een Gautama Boeddha is, er één enkele keer een Jezus is, alleen af en toe een Socrates – de namen kun je op de vingers van je hand tellen. Dit is gewoon ongelooflijk. Het is alsof je tuin vol rozenstruiken staat, duizenden rozenstruiken, en slechts een enkele keer komt er een struik tot bloei en geeft ze rozen. En de overige duizenden krijgen geen bloemen?

Tenzij een rozenstruik tot bloei komt kan hij niet dansen – waarvoor? Hij kan niet delen; hij heeft niets te delen. Hij blijft arm, leeg, zinloos. Het maakt geen verschil of hij heeft geleefd of niet.

Het enige verschil is wanneer hij bloeit en zijn liederen en zijn bloemen en zijn geurigheid aan het bestaan aanbiedt en aan ieder die wil ontvangen. De rozenstruik is vervuld. Zijn leven is niet enkel een zinloze sleur geweest; het is een mooie dans vol liederen geworden, een intense vervulling die tot de diepste wortels gaat.

Ik maak me gaan zorgen om tijd. Als het idee begrepen wordt, er is tijd beschikbaar. Er is genoeg tijd beschikbaar.

In het Oosten hebben we een mooi spreekwoord: wie 's ochtends van het pad afdwaalt, als hij in de avond thuiskomt moet men hem geen verlorene noemen. Wat maakt het uit? In de ochtend ging hij verkeerd – gewoon een paar avonturen hier en daar – en in de avond is hij weer terug thuis. Een paar mensen zijn iets eerder gekomen; hij is iets later gekomen, maar hij is niet noodzakelijk armer dan zij die eerder gekomen zijn. Het kan misschien juist tegenovergesteld zijn: hij kan meer ervaren zijn. Hij begrijpt nu meer, want hij heeft meer rondgezworven; hij weet nu meer omdat hij meer fouten heeft gemaakt.

Hij is veel volwassener en meer ervaren omdat hij zo ver ver is afgedwaald. En als hij dan terugkomt, met vallen en opstaan... hij is niet vanzelf een verliezer. Dus tijd speelt helemaal geen rol voor mij.

Mijn rebellie is absoluut gebaseerd in “ja” – ja tegen het bestaan, ja tegen de natuur, ja tegen onszelf. Wat de religies ook zeggen en wat de oude tradities ook zeggen, ze zeggen allemaal nee tegen jezelf, nee tegen de natuur, nee tegen het bestaan; ze zijn allen leven-ontkennend.

Mijn rebellie is leven-bevestigend. Ik wens dat je danst en zingt en lief hebt en zo intens mogelijk en zo totaal mogelijk leeft. In deze totale bevestiging van leven, in dit absolute ja tegen de natuur kunnen we een totaal nieuwe aarde brengen en een totaal nieuwe mensheid creëren.

Het verleden was “nee”. De toekomst moet “Ja” zijn.

We hebben genoeg met nee geleefd, we hebben genoeg geleden en er is niets dan ellende geweest. Ik wil dat mensen net zo vreugdevol als de vogels in de ochtend zingen, net zo kleurig zijn als de bloemen, zonder verleden – gewoon een open toekomst, een open luchtruim en je naar de sterren kunt vliegen.

Omdat ik ja zeg tegen het leven zijn allen die nee-zeggen tegen me, over de hele wereld. Mijn ja-zeggen gaat in tegen alle religies en tegen alle ideologieën die de mens opgedrongen zijn. Mijn ja is mijn rebellie. De dag dat jij in staat zult zijn ja te zeggen zal het jouw rebellie zijn.

We kunnen rebellerende mensen hebben die samen functioneren, maar iedereen zal een onafhankelijk individu zijn, niet behorend tot een politieke partij of tot een religieuze organisatie. Gewoon uit vrijheid en uit liefde en uit hetzelfde mooie ja zullen we elkaar ontmoeten. Onze ontmoeting zal niet een verbintenis zijn, onze ontmoeting zal op geen enkele manier een overgave zijn, onze ontmoeting zal elk individu meer individueel maken. Ondersteund door alle anderen, zal onze ontmoeting geen vrijheid wegnemen, zal je niet tot slaaf maken, onze ontmoeting zal je meer vrijheid geven, meer steun zodat je sterker in je vrijheid kunt zijn. Lang heeft de slavernij geduurd, en lang onze last. We zijn zwak geworden vanwege duizenden jaren duisternis die over ons is uitgestort. De mensen die graag ja willen zeggen, die de bedoeling van rebellie begrijpen, zullen niet alleen zijn; ze zullen individuen zijn. Maar de mensen die op hetzelfde pad zijn, medereizigers, vrienden, zullen elkaar in hun meditatie steunen, in hun vreugde, in hun dans, in hun muziek. Ze zullen een spiritueel orkest worden waarin veel mensen muziekinstrumenten bespelen, maar één muziek creëren. Zoveel mensen kunnen samen zijn en toch kunnen ze hetzelfde bewustzijn creëren, hetzelfde licht, dezelfde vreugde, dezelfde geurigheid.

Devageet, mijn rebellie is absoluut individueel en het zal zich verspreiden van individu naar individu. Ooit moet deze hele planeet verlicht worden. Idioten kunnen misschien proberen te wachten en kijken wat er met anderen gebeurt, maar ook zij moeten tenslotte zich bij de karavaan aansluiten. Het idee van verlichting is gewoon zo nieuw, ofschoon het niet iets is dat niet al eerder bekend was. Er zijn verlichte mensen geweest, maar zij brachten verlichting nooit als een rebellie.

Dat is het wat er nieuw aan is. Zij werden verlicht, ze werden tevreden, zij werden vervuld, en er ontstond een grote misvatting en ik moet dit duidelijk maken. Ofschoon ik niet graag op enige fouten van verlichte mensen wijs – ik voel daar verdrietig bij – maar mijn verantwoordelijkheid is niet voor de doden. Mijn verantwoordelijkheid is voor hen die leven en voor hen die gaan komen.

Dus ik moet het duidelijk maken. Gautama Boeddha, Mahavira, Adinatha, Lao Tzu, Kabir, al deze mensen die verlicht werden, reikten tot enorme schoonheid, grote vreugde, uiterste extase – tot wat ik genoemd heb *satyam*, *shivam*, *sundaram*, de waarheid, de goddelijkheid van de waarheid en de schoonheid van die goddelijkheid. Maar omdat zij verlicht waren geworden, begonnen zij mensen leren tevreden te zijn: “Blijf vredig, blijf stil.” Dit is de misvatting. Zij bereikten tevredenheid na een lange zoektocht. Het was een conclusie, niet een begin; het was precies het eindproduct van hun verlichting, maar zij begonnen mensen te vertellen dat ze nu al tevreden konden zijn: “Wees vervuld, wees stil.”

Dat is hoe ze anti- rebels werden, zonder misschien te weten dat als een arm mens tevreden blijft met zijn armoede het gevaarlijk is; als een slaaf tevreden blijft met zijn slaaf zijn, is dat gevaarlijk. Dus al de verlichte mensen van het verleden reikten tot grote hoogten, waar geen twijfel over kan bestaan. Maar er is een misvatting die zij allen zonder uitzondering handhaafden. De denkfout is dat zij de mensen gingen vertellen te beginnen met dat wat pas op het laatst komt. De bloem komt pas op het einde; je moet met de wortels beginnen, met het zaad. En als je mensen zegt om met de rozen te beginnen, dan is de enige manier plastic rozen te kopen. De enige manier om tevreden te zijn zonder meditatie is om een hypocriet te zijn, want diep van binnen ben je boos, diep van binnen ben

je woedend, diep van binnen wil je uitfreaken, en aan de oppervlakte toon je enorme vrede. Deze vrede is als een kanker voor de mensheid geweest.

Je kunt het in dit land beter dan ergens anders zien gebeuren, want dit land was fortuinlijk, gezegend met meer verlichte mensen dan enig ander land – maar onfortuinlijk, omdat zoveel verlichte mensen dezelfde misvatting begingen, bleef dit land gedurende twintig eeuwen voortdurend een slaaf. Dit land is eeuwenlang arm gebleven, hongerig, kwijnend; geen wetenschap heeft zich ontwikkeld, geen technologie is er ontwikkeld. Wie is er verantwoordelijk voor dit alles?

Omdat deze mensen geliefd waren, gerespecteerd – en zij verdienen het om geliefd en gerespecteerd te worden – als zij misvattingen begingen kon natuurlijk niemand zich indenken dat zij fouten konden maken. Hun grootste fout was mensen dingen te leren die pas op het einde komen; als je probeert dit in het begin te brengen zul jij gewoon een hypocriet worden, een huichelaar. Je zult een masker gaan dragen. Aan de oppervlakte zul je de ene persoon zijn; van binnen zul je precies het tegenovergestelde zijn, en een verdeeld huis kan niet lang stand houden. De mens is verdeeld in een onechte persoonlijkheid en een authentieke individualiteit. Elk mens op aarde, die niet in intense meditatie is, is schizofreen; er is geen ander symptoom voor nodig. Het is gewoon normaal, bijna de natuurlijke toestand, vanwege duizenden jaren hypocriet te zijn geweest.

De alchemie van ja, Devageet, kan jou tot een afzonderlijk geïntegreerd individu maken. Het kan je jouw verloren waardigheid teruggeven. Het kan jou de capaciteit teruggeven om alleen te staan in absolute gelukzaligheid, niemand nodig hebbend, niet afhankelijk van wat dan ook. Het zal al jouw spirituele ziekten wegnemen – hebzucht en jaloezie en gewelddadigheid en lust – en het zal een enorme toevloed brengen van al wat groots is, onvoorstelbaar groot, zo groot dat je niet kunt zeggen, “Ik heb het bereikt,” je kunt slechts zeggen, “Het bestaan heeft het me gegeven.” Het is altijd een geschenk van het onbekende; jouw extase, jouw gezegend zijn, jouw waarheid, jouw zegening, regenen eenvoudig op je neer.

Maar jij zult moeten leren om ja te zeggen met absolute totaliteit tegen de natuur en het bestaan. Jouw hypocrisie zal niet werken – ja zeggen met jouw persoonlijkheid terwijl diep van binnen jouw individualiteit nee zegt. Wat diep van binnen zit is meer authentiek dan wat er aan de oppervlakte toont; de oppervlakte is altijd opgemaakt.

Een erg strenge vrome Engelse predikant deed zijn preek in een erg snobistische Engelse kerk toen hij steeds werd geïnterrupteerd door een zwarte Amerikaan in de congregatie.

“De Heer zegt...” begon de predikant

“Fantastisch kerel!” kwam een kreet van achteraan.

“De rijken zullen verdwijnen...”

“Hé man, ga zo door!” riep de Amerikaan

“En de machtigen...”

“Halleluja!” kwam het antwoord van achteraan.

De predikant slaagde erin het einde van de preek te halen, maar ging na het einde naar de Amerikaan en zei, “Excuseer me, ik ben bang dat we in dit land gesteld zijn op een beetje meer decorum. We trachten er streng in te zijn. Het is de Koningin’s eigen land, een plaats van God, en ik vond eerlijk gezegd uw gedrag tamelijk verontrustend.”

“Hé man, het spijt me, je hebt daar gelijk in. Ik hield van de aparte manier waarop je ons die grote troep over Mozes en de tien geboden gaf en ik dacht dat ik een paar duizend bankbiljetten in jouw richting zou werpen voor al het groots wat hier plaatsvindt.”

“Gaaf man!” zei de predikant.

Het vergt niet veel om uit te vinden wat er diep van binnen zit. Alle decorum, alle cultuur is zo oppervlakkig; het zal enorm veel vreugde geven om mensen in hun authenticiteit te zien, in hun realiteit, zonder enig decorum, zonder enige opmaak, gewoon zoals ze zijn. Het zal de wereld enorm ten goede komen als al die onechtheid verdwijnt.

De alchemie van ja en de rebellie gebaseerd op ja zijn in staat om alles wat vals is te vernietigen. En ze kan alles ontdekken wat echt is en eeuwenlang bedolven was, laag op laag door elk generatie, zodanig dat jij zelf bent vergeten wie je bent.

Als iemand jou plotseling midden in de nacht wakker maakt en je vraagt, "Wie ben jij?" zul jij even nodig hebben om te herinneren wie jij was voordat je de vorige avond naar bed ging. Het gebeurde dat George Bernard Shaw een lezing ging geven een eindje buiten Londen. Onderweg kwam de controleur in de trein. Bernard Shaw keek in elke zak, opende al zijn bagage, maar het kaartje was er niet. Tenslotte terwijl hij aan het transpireren was zei de controleur, "Maakt u geen zorgen, ik weet wie u bent, het hele land weet wie u bent, de hele wereld weet wie u bent. Het kaartje moet ergens zijn, maakt u niet druk. En zelfs als het verloren is, ben ik hier om u te helpen om uit het station te komen, waar u wenst uit te gaan."

George Bernard Shaw zei, "Hou op! Ik ben al in de war en u maakt me nog verwarder. Ik probeer me te herinneren waar ik naar toe ga! Het kaartje was het enige... ik ben niet aan het zoeken naar het kaartje voor jou, idioot; ik zit niet in over jou, je kunt me gestolen worden. Breng me mijn kaartje!"

De man zei, "Maar hoe kan ik uw kaartje vinden?"

George Bernard Shaw zei, "Wat moet ik anders dan? Waar moet ik uitstappen? Want tenzij ik de naam van het station weet..."

Bijna iedereen zit in dezelfde situatie. Je weet niet wie je bent; jouw naam is gewoon een label wat op je is aangebracht, het is niet jouw wezen. Waar ga je naar toe? – je hebt geen kaartje om te zien waar je moet uitstappen en je hoopt gewoon dat iemand jou een richting uit duwt, of misschien komt ergens het eindpunt en stopt de trein en gaat hij verder nergens anders heen....

Maar waarom ben je überhaupt aan het reizen? Feitelijk heb je voor al deze fundamentele vragen slechts één antwoord: ik weet het niet. In deze staat van onbewustheid kunnen jouw revoluties niet slagen. In deze staat van onbewustheid is jouw verlangen naar vrijheid slechts een droom. Je kunt niet begrijpen wat vrijheid is. Voor wie vraag je om vrijheid? Mijn idee van een rebellie gebaseerd op ja betekent een rebellie gebaseerd op meditatie, voor de eerste keer in de geschiedenis van de mens. En omdat elk individu voor zichzelf moet werken, is er geen kwestie van enig gevecht, is er geen kwestie van enige organisatie, is er geen kwestie van enige samenzwering, is er geen kwestie van het plaatsen van bommen en het kapen van vliegtuigen.

Een idioot heeft op de computer van het Pune vliegveld gezet, "Pas op voor de sannyasins van Osho. Ze kunnen vliegtuigen kapen!" Het is werkelijk een erg krankzinnige wereld. Een van mijn sannyasins die vaak heen en weer naar Mumbai gaat, zegt, "Elke keer als ik die computer zie begin ik van binnen te beven dat ze me zullen pakken en vragen, 'Waarom kom je hier steeds weer? Ben je van plan een Indiaas vliegtuig te kapen? Het is genoeg dat je een keer komt – maar waarom kom en ga je minstens drie keer in de week?'"

Hij zei, "Maar wat dan? Als je over de weg gaat is het hel, en met het vliegtuig hebben ze die computer.... Elke keer als ik er ben zegt de computer onmiddellijk, 'Pas op voor sannyasins.'"

Ik ben niet geïnteresseerd in het kapen van vliegtuigen, noch in het vernietigen van enige regering. Maar dat zal het uiteindelijke resultaat zijn van mijn individuele rebellie gebaseerd op meditatie: regeringen zullen verdwijnen.

Ze moeten verdwijnen; ze zijn niets anders dan een last op aarde geweest. Naties moeten verdwijnen. Er is geen behoefte aan naties; de hele aarde behoort aan de hele mensheid.

Er is geen behoefte aan paspoorten, er zijn geen visa nodig. De aarde is van ons, en wat voor soort vrijheid is dit als jij je niet eens vrij kunt bewegen? Overal zijn hindernissen, elke natie is een grote gevangenis. Alleen omdat je de grenzen niet kunt zien, denk je dat je vrij bent. Probeer gewoon de grens te passeren en je zult een geladen geweer voor je zien: "Ga terug naar de gevangenis. Jij behoort bij die gevangenis. Je kunt niet een andere gevangenis binnengaan zonder toestemming." Dit zijn jouw naties!

Natuurlijk zal een rebellie naar mijn inzicht al deze troep van naties wegnemen, en de discriminaties tussen blank en zwart, en de hele mensheid een natuurlijk, ontspannen, comfortabel leven geven. Dit is mogelijk, want de wetenschap heeft ons alles gegeven wat we nodig hebben, zelfs als de bevolking van de aarde drie keer meer is dan vandaag.

Er is gewoon een beetje intelligentie nodig – die door meditatie vrijkomt – en we kunnen een mooie aarde hebben met mooie mensen, en een multidimensionale vrijheid die niet slechts een woord is in de dode grondwetboeken maar een levende werkelijkheid.

Devageet, één ding tenslotte om te onthouden: de dagen van revolutie zijn voorbij. We hebben ze vele malen geprobeerd, en elke keer is het hetzelfde liedje. Genoeg geweest. Nu is er dringend iets nieuws nodig. En afgezien van het idee dat ik je geef van een individuele rebellie, gebaseerd op meditatie, is er nergens anders een ander alternatief plan in de wereld.

En ik ben geen filosoof; ik ben absoluut pragmatisch en praktisch. Ik spreek niet alleen over meditatieve rebellie, ik maak mensen er klaar voor. Of ze het weten of niet maakt niet uit. Wie ook dicht bij me komt zal een rebels individu worden, en waar hij ook komt zal hij deze besmettelijke gezondheid verspreiden. Het zal mensen bewust maken van hun waardigheid, het zal mensen bewust maken van hun potentie. Het zal mensen alert maken op wat ze kunnen worden, wat ze zijn, en waarom ze vastgelopen zijn.

De functie van mijn sannyasins is niet om missionarissen te zijn, maar om zo liefdevol te zijn, zo vol compassie, zulke aangename individuen... Het is geen kwestie van mensen bekeren van de ene ideologie naar een andere ideologie. Het is een veel intensere transformatie – weg van het verleden naar een totaal nieuwe en onbekende toekomst. Het is het grootste avontuur wat je kunt voorstellen. Je hebt geluk dat je deeluitmaakt van dit grote avontuur.

Vraag 2

Geliefde Osho,

Tijdens uw lezing gisterochtend, kwam een oude vraag op die mijn tevredenheid verstoort. De vraag is: wat doe ik als ik merk dat waar ik naar zoek datgene is wat het zoeken doet?

Prem Hareesh, jouw tevredenheid stelt niet veel voor. Een tevredenheid die verstoord kan worden door een kleine gedachte heeft niet veel waarde. Dit is de tevredenheid waar ik over gesproken heb die gecreëerd is door de verlichte mensen van vroeger – een oppervlakkige laag. En jouw gedachte betekende meer dan jouw tevredenheid, dus is het beter dat ze verstoord werd.

De vraag die in je opkwam is veel belangrijker: wat doe ik als ik merk dat waar ik naar zoek datgene is wat het zoeken doet? Dit is de alleroudste vraag, altijd op een of andere manier door mediterenden gesteld.

En dit is de tijd dat de meester je zegt, “Doe helemaal niets.” Het is niet nodig iets te doen.

Als je de vraag begrijpt... Ik zal het opnieuw herhalen: wat doe ik als ik merk dat waar ik naar zoek datgene is wat het zoeken doet?” Er is geen sprake van doen als je het door hebt. Het is geen vraag. Het is een openbaring.

Nancy Reagan had elke papieren waaier bekeken in de handkar, bevoeld, vastgehouden, op en neer gezwaaid. Uiteindelijk kocht ze de goedkoopste – eentje van een dollar.

De volgende dag kwam ze terug met de waaier die in tweeën was gebroken.

“Kijk eens wat er is gebeurd,” zei ze tegen de winkelier, “Ik wil mijn geld terug.”

De winkelier zei, “Ik ben geen rijk man, mevrouw. Hoeveel heb ik u berekend voor deze waaier?”

“Een dollar,” antwoordde ze.

En wat heeft u ermee gedaan?” vroeg de verkoper

“Ik ben niet gek: ik heb hem op en neer voor mijn gezicht gewaaierd.”

“Wel,” zei de verkoper, “dat is het probleem. Dat is wat je met een vijf-dollar waaier doet. Met een waaier van een dollar houd je de waaier stil en ga je met je hoofd op en neer!”

Met jouw kleine tevredenheid zou je niet met zulke vijf-dollar vragen moeten komen!

Hareesh, je moet helemaal niets doen. Doe gewoon de waaier opzij. Je kent niet het hele verhaal en ik denk dat niemand weet hoe het verhaal eindigt. Maar ik denk als je met de waaier van de ene kant naar de andere kant wuift je de waaier kapot maakt; als je steeds met je hoofd van de ene kant naar de andere kant beweegt verniel jij je hoofd. Het is beter niets te bewegen. Doe de waaier weg en zit stil net als een Boeddha, die niets doet.

Als je de vraag in je voelde opkomen dat, "Waar ik naar uitkijk is in werkelijkheid degene die kijkt," is dit een enorme mooi inzicht en openbaring. Vraag nu niet om iets te doen; zit gewoon stil op je gemak met de energie die hierbij betrokken is. Jij bent het!

Dit is voor iedereen – in het bijzonder voor Ronald Reagan zodat hij het niet vervelend vindt dat ik het over Nancy Reagan had. Mannen zijn gauw verstoord als je het over hun vrouwen hebt en niet over hen.

Ronald Reagan zit in de kappersstoel om geknipt te worden, als de kapper langs zijn neus weg tegen hem zei, "Hé Ronnie, de krant meldde vandaag dat Osho een mooie mop over je heeft verteld."

"O ja? Wat heeft gezegd hij?" vroeg Reagan.

"Het ging over hoe jij president van de Verenigde Staten bent geworden nadat een chirurg een lach van een ezel had ingeplant!"

Reagan die geen enkel teken van ongemak toonde, mompelde tegen de kapper, "Ja ja, erg grappig. Maak gewoon het knippen af, en dan wil ik een scheerbeurt zodra je ermee klaar bent."

"Hé Ronnie, "vervolgt de kapper, "en heb je gehoord dat Osho zei dat jij erger was dan Adolf Hitler, Mussolini, en Ivan de Verschrikkelijke samen?"

Ronald Reagan's gezicht wordt vuurrood maar hij zegt geen woord. De kapper gaat verder, "En heb je gehoord wat Osho zei over...?"

Ronald Reagan valt de kapper in de rede, zeggend, "Kun je nu gewoon doorgaan met knippen.

Waarom ben je trouwens altijd zo geïnteresseerd in wat Osho zegt?"

"Nou," antwoordt de kapper, "Behalve het feit dat hij een fantastische kerel is, gaan iedere keer als ik de naam Osho noem jouw haren omhoog staan en dat maakt het een stuk makkelijker om te knippen.

Oké Maneesha?

Ja, Osho.